

ዓለም-ለክ መኻተ
ኢርትራውያን ንፍትሒ

المبادرة العالمية
الإرتيرية للعدالة

© [no]

ERITREAN GLOBAL ACTION FOR JUSTICE

Petition mot ytterligare orättvisor mot folket i Eritrea

Eritreas folk har under de senaste 70 åren fått utstå stora vedermödor som inte kan jämföras med något annat folks under dess samtida historia.

På 1940-talet, när dekolonisering var på frammarsch i Afrika och på andra håll i världen föll istället Eritrea offer för en diskriminering av Förenta Nationerna när detta organ fick i uppdrag att bestämma landets öde. Medan de italienska kolonierna Libyen och Somalia beviljades självständighet fråntogs istället Eritrea sin rätt till självständighet i syfte att gynna de "strategiska intressena i USA" under en tid av ett sjudande kallt krig mellan öst och väst. USA:s utrikesminister John Foster Dulles uttryckte detta klart och tydligt i FN - "... Ur ett perspektiv av rättvisa måste det eritreanska folkets vilja beaktas. Likväl, USA:s strategiska intressen i Röda havs-området och [för] fred i världen är det nödvändigt att landet förenas med vår allierade Etiopien".

Eritrea blev således "federerad" med det imperialistiska Etiopien i strid mot folkets uttryckta vilja för självständighet i enlighet med FN:s Resolution 390 A(v) antagen i generalförsamlingen i december 1950. Drygt tio år senare upphävde Etiopien FN-resolutionen och annekterade Eritrea i November 1962 med ett tyst godkännande av FN.

Folket tog till vapen och stred för sin rätt mot den uppenbara kränkningen av sina nationella rättigheter som begåtts under FN:s åsyn. Dessutom erkändes inte deras legitima kamp av det internationella samfundet men nekades istället det moraliska och materiella stöd som beviljats andra nationella kamper under samma period. Till råga på detta fortsatte USA att tillhandha- hålla ekonomiskt, politiskt, diplomatiskt och militärt stöd till Etiopiens successiva regimer mitt i allt detta. FN:s organ för mänskliga rättigheter var i princip medbrottslingar i massiva grym- heter och krigsförbrytelser som skedde under denna period genom sin fullkomliga tystnad och underlåtenhet att fullgöra sitt ansvar.

Eritrea vann slutligen sin självständighet den 24 maj 1991. Denna historiska seger uppnåddes till en enorm kostnad; 60.000 frihetskämpar och över 100 000 civila offer. En ekonomi och infrastruktur som totalt ödelagts som i sin tur har lett till en väldigt krävande återuppbyggnad.

Utmaningarna i återuppbyggandet efter självständigheten förvärrades ytterligare genom gränskriget som utbröt mellan de två länderna från maj 1998 till juni 2000.

Eritreas predikament förvärrades åter igen, ännu en gång på grund av brister i FN-systemet och särskilt FN:s säkerhetsråd, att skydda integriteten för Alger-avtalet och grundpelarna i folkrätten när Etiopien vägrade respektera det slutgiltiga och bindande beslutet utdelat av EEBC (gränskommissionen för Eritrea och Etiopien) och de centrala grundsatserna för fredsavtalet. Tragiskt nog fortsätter Etiopien att ockupera eritreanskt territorium inklusive Badme, än i dag i total disrespekt till internationell rätt och kapitlen 2.1, 2.3 och 2.4 i FN-stadgan om suveränitet och territoriell integritet av FN:s medlemsstater.

Med detta i åtanke utgör den rådande kampanjen från diverse "undersökningskommissioner" bara ytterligare en kampanj av trakasserier av samma spelare som hela tiden har behövt kompromissa Eritreas grundläggande rättigheter för sina bredare geopolitiska intressen och syften.

Detta faktum förstärks av de politiserade förfarandemässiga bristfälligheter som har funnits under inrättandet av undersökningskommissionen och även dess föregångare, FN:s särskilda rapportör om Eritrea; som bl.a. den partiskhet och fientlighet som vissa medlemmar i kommissionen hyst mot Eritrea långt före sin utnämning till dessa organ. Det kunde även uttydas ur de politiskt motiverade rapporter som den särskilda rapportören och undersökningskommissionen har publicerat och propagerat och som till stor del grundar sig på ryktesspridning och plagiering av svartmålande berättelser som har spritts av motståndare till Eritreas rätt. Skeenden som avslöjar de politiska motiven i processen inkluderar:

- Resolutionerna mot Eritrea lades fram av mindre afrikanska länder för att ge ett sken av ett afrikanskt initiativ medan mäktiga länder i själva verket utarbetade förslagen i bakgrunden
- Väl etablerad, skyndade kommissionen sig att sammanställa och producera rapporter från självbenämnda "människorättsaktivister" som öppet har uttryckt för regimskifte i Eritrea. Rapporter som ska innehålla vittnesmål från ett 500-tal

anonyma asylsökande vars asylfall ofta beror av överdrivna berättelser av förföljelse och förtryck.

- Kommissionen sänkte godtyckligt beviskraven till vad man kallade "rimliga skäl att tro". Detta öppnade upp till en stor frihet av godtycklighet och skulle inte vara försvarbart något annat sammanhang och än mindre så när kommissionens neutralitet, objektivitet och professionalism redan var ifrågsatt.
- Kommissionen beslutade också ensidigt fastställa den tidsmässiga omfattningen av sitt uppdrag under den genomskinliga förevändningen att detta inte uttryckligen angivits i den ursprungliga resolutionen. Kommissionen beslutade att utvidga sitt uppdrag att undersöka alla påstådda "brott mot mänskliga rättigheter som begåtts sedan självständigheten i landet". Denna hållning gör den existerande partiskheten i detta organ ännu mer uppenbar. Tyvärr är det dock inte relevant för kommissionen att gå så långt tillbaka till de koloniala grymheter som Eritreas folk har fått gneomlida utan istället är det, ur dess skeva perspektiv, den svårvunna självständigheten som folket har kämpat för som ska utredas.

Det måste erkännas att dessa uppenbara trakasserier av Eritrea genom en "undersöknings- kommission" sker vid en tidpunkt då Eritrea har varit och fortsätter att vara engagerad i FN:s Universal Periodic Review (allmän periodisk utvärdering). Eritrea har lämnat in två omfattande rapporter till det behöriga organ för denna mekanism under de senaste fem åren. Eritrea har sett över sina nationella lagar och praxis med sann vilja att ansluta sig till relevanta internationella konventioner och bättre uppfylla konstruktiva rekommendationer som tas fram av olika länder i dessa interaktiva sessioner.

Eritrea har också åtagit sig omfattande översyn av sina civil- och brottsbalkar för att främja ett effektivt utövande av rättvisa som även tar hänsyn till landets rika traditioner och kulturella sedvänjor rotade i flera hundra år gamla brukliga lagar. På samma sätt har Eritrea satt igång utarbetandet av en ny konstitution i syfte att lägga grunderna för en robust ledning som tidigare hade påbörjats men som hastigt avbröts av gränsskriget 1998 och de fortsatta hoten mot Eritreas existens.

Eritreas enastående framgångar i att främja social rättvisa trots bristen på resurser och en region och politiskt klimat som inte främjar utveckling är också allmänt erkända.

ዓለም-ለኸ መኻተ
ኢርትራውያን ንፍትሒ

المبادرة العالمية
الإرترية للعدالة

© [no]

ERITREAN GLOBAL ACTION FOR JUSTICE

Förutom de exemplariska framstegen som har gjorts i att uppnå de flesta av millenniemålen fortsätter Eritrea att göra påtagliga framsteg i att utvidga bred tillgång till utbildning för alla dess medborgare - som är kostnadsfri från förskola upp till högskolenivå, samtidigt som hälsovård kraftigt subventioneras. Dessa är en del av de grundläggande mänskliga rättigheter som förbättrar livskvaliteten för medborgare och stärker det sociala kontrakt som är grunden i en stabil och sammanhållen nation. Eritrea är fortfarande en oas av fred och social harmoni i en region som ofta hamnat i spiraler av etniska och religiösa motsättningar.

Denna häxjakt mot Eritrea under manteln av en undersökningskommission har ingenting att göra med en genuin önskan att skydda mänskliga rättigheter och främja välfärden för det eritreanska folket. Istället tjänar den en agenda för vissa makter som en fortsättning på de sanktioner som ålagts Eritrea under likadana tvivelaktigheter. Sedan effekterna av sanktionerna däremot har börjat tappa grepp har Eritreas belackare kommit med detta instrument som en ny arsenal ur sin verktygslåda för att motarbeta Eritrea och för att rationalisera och legitimera extern inblandning och krig.

I ljuset av dessa fakta uppmanar vi, undertecknade, starkt ers excellens och er organisation/ institution att verka för följande:

1. Omedelbart upphävande av de orättvisa anklagelserna mot Eritrea angående så kallade "grova och omfattande kränkningar av de mänskliga rättigheterna som kan utgöra brott mot mänskligheten"
2. Omedelbart terminering av mandatet för den särskilda rapportören och undersöknings- kommissionen
3. Fortsättning av den allmänna återkommande översynsmekanismen (UPR) för en positiv och konstruktiv samverkan med Eritrea för att främja de mänskliga rättigheterna.

Global Eritrean Campaign for Justice

16 April 2016